

PŘEDMLUVA

Milí bratři a milé sestry v Kristu Ježíši našem Pánu!

Program Týdne modliteb za jednotu křesťanů pravidelně připravuje pracovní skupina z některé země. Pro rok 2012 jej vypracovala skupina složená ze zástupců římskokatolické, ortodoxní, stejně jako starokatolické a protestantských církví z Polska. Za text, který nás má provázet v rámci modlitebního týdne za jednotu křesťanů, zvolila slovo naděje vzešlé ze svědectví apoštola Pavla.

Těžko lze pátrat po důvodech tohoto výběru. Možná, že v něm hrála roli i zkušenost vzešlá z polských dějin. V nich docházelo ke dramatickému střídání vítězství i porážek. V pohledu na vlastní dějiny nemohou se Poláci vyhnout zážitku ponížení i dlouhých časů touhy po svobodě. Něco takového známe i my.

Apoštol Pavel však nepotvrzuje pozorování vyplývající z dějin. On se dívá na obecnou pozici člověka, která je jen stěží základem triumfů a vítězství. Ve chvíli, kdy člověk poznává, jaké dílo a jaký vliv na něm koná smrt a hřích a jak jej tělesnost a smrtelnost svazují, neumí počítat s heroickým vzmachem a vítězstvími. Nepotkává to až nás, lidi ovlivněné současným sekularismem. Vzpomeňme si, jak i Ježíšovi učedníci se dokázali mezi sebou dohadovat, kdo z nich je největší (Mk 9,34). Ježíšova reakce na jejich zahanbené mlčení vzápětí prozradila tajemství prvenství: první je ten, kdo slouží (Mk 9,35)! Tím poukázal na jiný charakter prvenství, z čeho roste a jak k němu mohou přijít i jeho věrní. I zkušenost učedníků ukazuje, že úvahy o vítězství jsou běžné, ovšem jejich možnost již napořád byla spjata s tím, co je postupně učil poznávat Ježíš.

Ježíšův důraz říká, že ani poslední člověk není vyřazen z podílu na vítězství a z možnosti vítězit. Je to Kristova oběť a vzkříšení, které jsou klíčem k této cestě. Na ní Kristus se svým důrazem bude je příklad, jak založit pilíře křesťanského života, kterému vítězství neujde.

Modlitební shromáždění v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů budou tvořit viditelnou podobu jednoty. Budou určující pro náš přístup k našim církevním tradicím. Poznáme všechno, co máme společné, nepřehlédneme i to, co rozděluje. V modlitebním shromáždění v Kristově blízkosti jeho proměňující moc vyloučí jakékoliv podoby vítězství jedné tradice nad druhou. V apoštolských slovech se totiž dotýkáme také sportovní tematiky. Známe, že touha po vítězství umí rozdělovat a že všelijaké zápolení staví jednoho proti druhému. Vědomí, že největší je ten, kdo slouží, aby naplnil příkaz Kristův, je dopad oné moci, jež nás může moudře formovat tak, aby rok 2012 byl pro nás všechny rokem dobrým.

Jednota křesťanů přestává být jen motivem spolupráce, vstřícnosti a vzájemné tolerance. Kristova proměňující moc na pozadí vítězství nad hříchem a smrtí je klíčovým podnětem k jednotě v hloubce naší lidské existence. Žádná jiná moc nás nepozdvihuje tolik, jako Kristovo vítězství nad smrtí. Naděje, že se tato jeho moc dotýká našich srdcí, přijímání sebe sama a sblížení s druhými pod stejnou bídou postavenými, má stát na počátku našich setkání, našich modliteb a naší vděčnosti za to, že se můžeme se svou vírou s druhými sdílet a tak si vzájemně sloužit.

Tak silnou naději přejeme každému z vás, kdo se budete účastnit ekumenických shromáždění a modlitebních setkání. Moc hlubokého svědectví o Kristově vítězství jako základu vzájemné služby, nechť dále podněcuje k hledání cesty, jak více spolu žít, jak jednohlasně dosvědčovat Boží pokoj a radovat se z toho, co se z díla Kristova nás dotýká a určuje nás také proto, že nás naši bratři v Kristu z Polska soustředějí na tento podivuhodný důraz apoštolského svědectví.

Ať vás všechny provází Boží milost, naplňuje Duch Kristova pokoje, aby naše shromáždění byla požehnáním.

V bratrské lásce

*Mgr. Joel Ruml,
předseda ERC v ČR*

*Mons. František Radkovský,
delegát ČBK pro ekumenismus*

Zprávy a oznámení

Modlitby za jednotu křesťanů

V době od 18. do 25. ledna probíhá týden modliteb za jednotu křesťanů. Připojme i my tento úmysl ke svým každodenním modlitbám.

Osadní svátek

Ve čtvrtek 19. ledna slaví naše farnost osadní svátek – den, kdy se budeme před vystavenou Nejsvětější svátostí modlit za naši českobudějovickou diecézi. Začneme mší svatou v 8,30 hodin v městském kostele. Celodenní adorace zde vyvrcholí v 18,00 hodin svátostným požehnáním. Prosím zájemce o adoraci, aby se zapsali do seznamu, který bude k dispozici v obou kostelích.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 18. 1. 2012. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

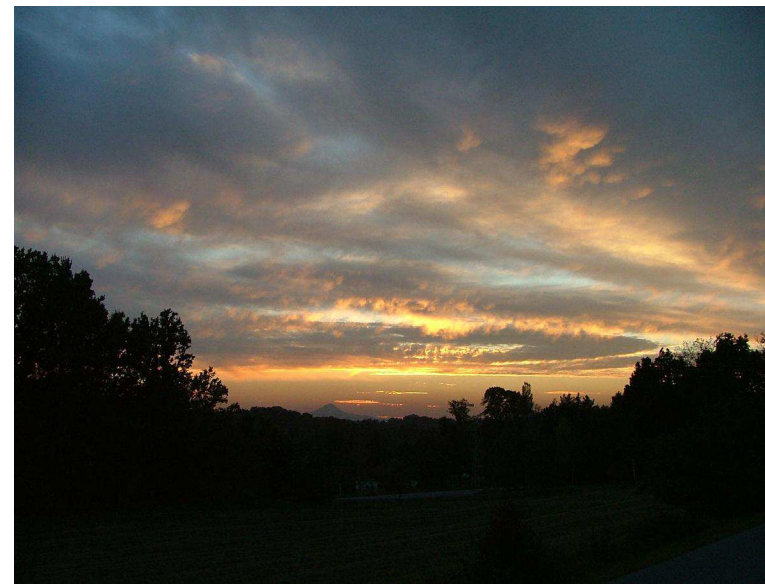
Číslo 1 Ročník IX

8. ledna 2012

Citát do nového roku:

Jak častokrát musí člověk padnout až na zem, aby viděl,
kam podruhé položit nohu a jak jít rovně...

Španělský spisovatel Mateo Alemán (1547–1614)

Charles Journet: Nedívej se dopředu ani dozadu, ale k nebi

Celá budoucnost před námi jakoby tone v temnotě. Existuje ale dražocennější jistota, než jakou nám může poskytnout celý svět! Pokud se totiž snažíme následovat JEŽÍŠE, provede nás přes veškeré pozemské utrpení a temnoty k nekonečné slávě. Odevzdejte se proto cele Boží vůli a nedívejte se dopředu ani dozadu, ale k širému nebi, kde je Bůh. Pak shůry sestoupí až do vašich duší veliká něha a mír.

„Nedělejte si starosti o zítřek... každý den má dost vlastního trápení“ (Mt 6,34). Odevzdejte se Jemu, a váš vnitřní pokoj se obnoví. Jestliže se totiž dnes snažíte milovat, pak zítra vám Bůh dá vykonat s radostí to, co si přejete, abyste zítra vykonali.

Jdi svou cestou a neznepokojuj se

Neboj se! Pokud si představuješ, co by se mohlo stát zítra či pozítří, bude to působit zle. Chraň se jít dál než od rána do večera a od večera do rána. Budeš-li každou takovou cestu konat s Ježíšem, není možné, aby tě nedovlel do přístavu, do skutečného Přístavu.

Ponoř se do Ježíšova pokoje; tak jako to činil on, o samotě, v noci, na hoře. A když se do něho takto ponoříš, bude to působit jako ten nejlépejší lék.

Zpracováno podle knížky Charlese Journeta „Jako ohnivý šíp“. Redakčně upraveno.

Anselm Grün: Svoboda udělat chybu

Někteří lidé se neumějí vyrovnat se svým selháním

Někteří lidé jsou sami sobě těmi nejpřísnějšími žalobci. Neustále si předhazují svá selhání. Z pocitu vlastní viny se dokáží vyprostit ale jen tehdy, když jsou ochotni si odpustit. A to není tak jednoduché. Člověk to dokáže jediné tehdy, když pevně uvěří, že Bůh mu už dávno odpustil. On nás bere takové, jací jsme. Nesoudí nás. Nespravedlivý soudce ale vězí spíše někde v nás. Naše superego nás může bez ustání obžalovávat. Bůh nám ale dává šanci, abychom se dokázali přijmout – a to včetně svých chyb.

Tvrdí a nemilosrdní šéfové

Lidé, kteří potlačují vlastní vinu, bývají mimořádně tvrdí a nemilosrdní především k chybám druhých. Místo aby se vlastní vině postavili čelem, šíří kolem sebe ovzduší nepřipouštějící selhání. Jako by jediná chyba měla přivodit krach celého podniku. Když takovému nadřízenému přijde někdo přiznat svou chybu, nikdy se nesetká se snahou o pochopení, ale s výčitkami: „Jak jen mohl být tak neschopný a proč si na to či ono nedal lepší pozor“. Chyba je nepřipustná a je posuzována bezmála jako zločin.

Rozloučit se s iluzí bezchybnosti

Člověk dokáže odpustit sám sobě pouze za předpokladu, že se dokázal rozloučit s vlastní iluzí o úspěšném životě bez viny a o svém trvale perfektním a bezchybném jednání. Naopak je třeba přiznat, že nejsme schopni udělat vždycky všechno správně. Toto uznání bolí, ale zlidšťuje nás. Nejsem Bůh, ale jen chybující člověk. V žádném případě nejde o nějaké sebeponižování. Je třeba přiznat vinu, aniž bychom ztratili sebectví. I přes osobní vinu je moje důstojnost nedotknutelná. Projeví se to blahodárně v osobním i pracovním životě. Člověk, který dokáže sám sobě odpustit, bude jednat milosrdněji i se svým okolím a s chybujícími spolupracovníky.

Ten, kdo si dokáže sám odpustit, protože si je vědom Božího odpuštění, zachová se stejně milosrdně jako jistý bankovní ředitel. Vedoucí oddělení půjček přišel o půjčku ve výši čtvrt milionu eur. Když si ho k sobě zavolal šéf, byl zoufalý a očekával proud výčitek. Aby té studené sprše předešel, nabídl svou výpověď. Ale ředitel mu odpověděl: „Vydali jsme tolik peněz na vaše vyškolení, a vy byste teď chtěl odejít?“ Výpadek s půjčkou mu ani slůvkem nepřipomenul. Ten, kdo není s to přiznat vlastní chybu, by proti svému spolupracovníku tvrdě zasáhl, a zničil ho.

Existují ale naopak i lidé, kteří si kvůli absenci svědomí žádné selhání neuvědomují a nepřipouštějí. O tom ale zase jindy...

Zpracováno podle knihy: Pracovat i žít. Redakčně upraveno.

Zprávy z české církve

Stanovisko k majetkoprávnímu vyrovnání

4. 1. 2012, 10:41

V poslední době dochází k nárůstu vyjádření ve sdělovacích prostředcích na téma vracení či nevrácení církevního majetku. Česká biskupská konference považuje za nutné uvést na pravou míru některé skutečnosti:

Jednání se státem byla motivována snahou vyjít vstříc hlasům občanů, kteří právem chtějí, aby církev (resp. církve a náboženské společnosti) byla samofinancována a na její chod nebyly používány finanční prostředky všech daňových poplatníků. Tento stav byl navozen po zániku církevního majetku státem po roce 1948 a trvá dodnes. Obnovení ekonomické samostatnosti církví je proto vázáno na vypořádání se s tímto zábořem.

Na samofinancování církví má zájem i státní správa. Podle platných zákonů by stát musel začít financovat i nové náboženské společnosti, které dosud na našem území tradičně nepůsobily. Náklady na ně by během několika let výrazným způsobem zatížily státní rozpočet v objemu přesahující 2 promile státního rozpočtu a dále by mohly růst.

Současné finanční toky směrem k církvím tvoří 1,2 promile ze státního rozpočtu. V průběhu vyrovnání se s církvemi by tyto náklady činily při dohodnutém splácení částku klesající od 2,8 promile státního rozpočtu k 1,6 promile, po 30 letech by se pak staly církve ekonomicky nezávislé a státní rozpočet by již nebyl nadále tímto nákladem zatížen.

Naturální předávání části majetku proběhne za přísných pravidel, pouze po jasném předložení právních dokumentů, svědčících o původním vlastnictví. Nejde o dar církvím, ale o částečné majetkové vyrovnání z církevního majetku drženého v současnosti státem.

Zmíněné finanční odškodnění spolu s hospodářským výnosem není určeno k ničemu jinému než k vytvoření finanční základny, především a de facto pro provoz zmíněných církví a církevních subjektů v budoucnosti.

Poprvé v dějinách naší země došlo ke shodě na solidaritě všech u nás tradičně působících církví a Federace židovských náboženských obcí, takže na finanční náhradu za nevrácený majetek katolické církve budou mít účast církve sdružené v Ekumenické radě církví a Federace židovských náboženských obcí.

Již v této chvíli se nad rámec platného zákona farnosti prakticky samofinancují a to lze chápat jako dar ve prospěch státu.

Majetkové vyrovnání též umožní městům, obcím i ostatním soukromým držitelům bývalého církevního majetku nabytí právní jistoty. Bude zrušena blokáda tohoto původního majetku a tím bude otevřena cesta k jeho dalšímu rozvoji. Pro použití v rámci územních plánů obcí se uvolní majetek v hodnotě minimálně 14 miliard korun.

Církev má zájem o spolupráci se státem na poli školství, kultury, zdravotnictví i sociální péče. Tato kooperace bude pokračovat a církve předpokládají, že i dále rozvíjet.

Autor: Monika Vývodová. Tiskové středisko ČBK.

Křesťané se budou modlit za vzájemnou jednotu

3. 1. 2012, 15:55

Od středy 18. ledna do středy 25. ledna se uskuteční tradiční Týden modliteb za jednotu křesťanů. Tématem letošního modlitebního týdne je výrok svatého Pavla: „*Všichni budeme proměněni skrze vítězství našeho Pána Ježíše Krista.*“

Praha: Vrcholem letošního týdne modliteb bude ekumenická slavnost, která se za účasti předních zástupců církví ekumeny uskuteční 23. ledna v 18. hodin v kostele sv. Vojtěcha v Praze Dejvicích. „*Modlitební shromáždění v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů budou tvořit viditelnou podobu jednoty. Budou určující pro náš přístup k našim církevním tradicím. Poznáme všechno, co máme společné, nepřehlédneme i to, co rozděluje,*“ stojí v dokumentu, který při příležitosti Týdne modliteb za jednotu křesťanů vydala společně Česká biskupská konference s Ekumenickou radou církví (Úvod viz příloha).

Autor: Jiří Prinz. Tiskové středisko ČBK.

MODLITBY ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ V R. 2012

**„Všichni budeme proměněni skrze vítězství našeho Pána Ježíše Krista“
(srov. 1 K 15,51-58)**

Papežská rada pro jednotu křesťanů, Komise pro víru a řád Světové rady církví.

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 9. do 22. ledna 2012					
	Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
9. 1.		mše sv. není				
10. 1.		17,00 Za farníky				
11. 1.		17,00 Za Marii Švecovou, bratra a rodiče				18,00 Biblická hodina ve Spol. centru
12. 11.		8,30 Na dobrý úmysl				17,00 mše sv. Voltuši
13. 1.		18,00 Za Karla Vránu a d. v o.				
14. 1.		18,00 Za Emila Stehlíka, jeho rodiče a sestry		13,30 pohřeb Marie Říhové	15,00	
15. 1.	8,15 Za † Vlastu Hoyerovou		9,45	11,30		
16. 1.		mše sv. není				
17. 1.		17,00 Za farníky				
18. 1.		17,00 Za Miladu Folaufovou a její rodiče Jana a Františku Baliharovy				18,00 Modlitební skupina ve Spol. centru
19. 1. Osadní svátek		8,30 Za † Vlastu Hoyerovou, jejího manžela Ivana a rodiče z obojí strany 18,00 adorace a svátostné požehnání				14,30 mše sv. v Centru sociálních služeb
20. 1.		18,00 Za Marii Hochmutovou a celý rod Hochmutových				19,00 Příprava na biřmování na faře
21. 1.		18,00 Za Slavomíra, Františka, Marii a Jana Kovaříkovy a jejich rodiče			15,00	
22. 1.	8,15 Za farníky		9,45	11,30		